

Roman Borowiec

1903-1981

Absolwent Wydziału Nawigacyjnego z 1924 r., kapitan żeglugi wielkiej, lotnik morski, dowódca 1. Eskadry Morskiego Dywizjonu Lotniczego.

Urodził się 18 października 1903 r. Poddzamczu, powiat Konin (rodzice Dawid i Antonina). Wydział Nawigacyjny Szkoły Morskiej w Tczewie ukończył w 1924 r. (w 1923 r. brał udział w rejsie statku szkolnego „Lwów” do Brazylii), następnie został słuchaczem Szkoły Podchorążych Piechoty w Warszawie oraz Szkoły Podchorążych Marynarki Wojennej. W 1929 r. odbył kurs pilotażu w Bydgoszczy, specjalność – lotnik morski pilot. W latach 1932-1933 był zastępcą dowódcy 1. Eskadry w Morskim Dywizjone Lotniczym, następnie przeszedł staż lotniczy we Francji. W 1936 r. został zastępcą dowódcy ORP „Komendant Piłsudski”, w roku następnym – na ORP „Podhalanin”. W latach 1938-1939 był dowódcą 1. Eskadry Morskiego Dywizjonu Lotniczego.

W dniu wybuchu wojny, gdy Niemcy zbombardowali 1 września 1939 r. lotnisko Puck, przeprowadził ewakuację 1. Eskadry na Hel, stamtąd do Modlina i Pińska: „11 IX wieczorem wraz z całą załogą udałem się do Pińska, dokąd przybyłem 17 IX rano. 21 IX wraz z kpt. mar. Rusieckim [abs. WN z 1926 r.] wyjechałem 80 km na zachód od Pińska, aby dołączyć do 1. batalionu, stworzonego z marynarzy flotyli oraz podchorążych. Z Samodzielną Grupą Operacyjną «Polesie» gen. bryg. Franciszka Kleeberga wycofywałem się cały czas pieszo na zachód 500 km. 7 X po kapitulacji grupy dostałem się do niewoli. Z powodu ran na stopach nie było mowy o ukrywaniu się lub ucieczce”i.

Został przewieziony poprzez Dęblin, Radom, Kielce, Wrocław do przejściowego obozu w Ziegenhain, następnie 15 listopada do Weilburga, 28 czerwca 1940 r. do Osterode am Harz w górach Harzu, 29 lipca do Itzehoe, 11 stycznia 1941 r. do Sandbostel koło Bremy, w listopadzie 1941 r. do obozu karnego w Lubece, a w sierpniu roku 1944 r. do Dössel w Westfalii. Wraz z całym obozem został oswobodzony 1 kwietnia 1945 r. przez 9. Pancerną Dywizję I Armii Amerykańskiej w miejscowości Borgentreich. Przedostał się wówczas do Anglii i 4 maja 1945 r. zameldował w Kierownictwie Marynarki Wojennej swój powrót z niewoli niemieckiej.

W 1947 r. na ORP „Bałtyk” wrócił do Polski. W latach 1947-1966 pływał na statkach Polskiej Marynarki Handlowej (od 1949 r. jako kapitan). Na emeryturę przeszedł w 1966 r.

Zmarł 6 stycznia 1981 r., pochowany został na Cmentarzu Witomińskim.

Fot. Zbiory NAC

Morski Dywizjon Lotniczy w Pucku

Źródła: *Kadry morskie Rzeczypospolitej*, tom I, pod red. Jana Kazimierza Sawickiego, wyd. II, Gdynia 2000; *Kadry morskie Rzeczypospolitej*, tom II, pod red. Jana Kazimierza Sawickiego, Gdynia 1996; *Encyklopedia Gdyni*, Gdynia 2006; <https://www.muzea.malopolska.pl/pl/lista-obiektow/509>